Lietas Nr. C28353916
Lietas arhīva Nr. C-0153-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 3.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese I.Ramane
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „/Nosaukums/ Re" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 26.oktobrī SIA „/Nosaukums/ Re" (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717., 1720.panta pirmās un otrās daļas, 1753., 1756., 1764., 1811., 1828., 1934. un 1943.pantu, cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda, līgumisko procentu, likumisko procentu un līgumsoda piedziņu, kopā 1271,76 *euro*.

Prasībā norādīts, ka 2007.gada 20.jūlijā atbildētājs un AS „GE /Nosaukums A/" (iepriekš AS „/Nosaukums B/") noslēdza Patēriņa kredīta līgumu Nr.397 (turpmāk – Līgums), atbilstoši kuram AS „GE /Nosaukums A/" izsniedza atbildētājam aizdevumu Ls 1000 (1422,87 *euro*), ar procentu likmi 18% gadā no izmantotās, bet nesamaksātās summas.

2013.gada 23.augustā AS „GE /Nosaukums A/" un Ārvalsts komersanta /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā noslēdza Cesijas līgumu, saskaņā ar kuru AS „GE /Nosaukums A/" nodeva /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā no atbildētāja aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības. Atbildētājs tika informēts par Cesijas līguma noslēgšanu 2014.gada 25.februārī.

2015.gada 2.aprīlī Ārvalsts komersanta /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā un SIA „/Nosaukums/ Re" noslēdza Cesijas līgumu, saskaņā ar kuru prasījuma tiesības tika nodotas SIA „/Nosaukums/ Re". Atbildētājs tika informēts par Cesijas līguma noslēgšanu 2015.gada 7. aprīlī.

2015.gada 2.aprīlī, noslēdzot Cesijas līgumu, atbildētāja parādu veidoja pamatparāds 939,60 *euro*, procenti par aizdevuma lietošanu 90,07 *euro* un līgumsods 632,82 *euro*. Par laiku pēc cesijas prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus no 2013.gada 23.augusta līdz 2016.gada 23.septembrim 170,13 *euro*.

Par laiku pēc Cesijas līguma noslēgšanas atbildētājs veicis vienu maksājumu 2015.gada 10.jūnijā 20 *euro*, kas ieskaitīts pamatsummas dzēšanai.

Atbildētājam aprēķinātais līgumsoda apmēru prasītājs samazinājis līdz 10% apmērā no pamatsummas.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja parādu 919,60 *euro*, līgumiskos procentus 90,07 *euro*, likumiskos procentus 170,13 *euro*, līgumsodu 91,96 *euro* un tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus – 6% gadā no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

2016.gada 1.decembrī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums par prasību, norādot, ka prasību atzīst. Paskaidrojumā norādīts, ka nav saņēmis prasītāja piedāvājumu vienoties par parāda samaksu ārpus tiesas kārtībā. Pats atbildētājs nav vērsies pie prasītāja, jo pēc satiksmes negadījuma 2015.gada 21.decembrī nodarbojies ar savas veselības uzlabošanu. Pašlaik ir grūtā materiālā stāvoklī, tāpēc varot veikt parāda samaksai maksājumus apmēram 20 *euro* mēnesī.

Atbildētāja paskaidrojumā norādīts, ka vēlās uzklausīšanu tiesas sēdē, lai sniegtu lietai nepieciešamos paskaidrojumus. Citu pamatojumu lietas izskatīšanai tiesas sēdē atbildētājs nav norādījis.

Civilprocesa likuma 250.^{26} pants nosaka, ka tiesa iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Lai gan atbildētājs rakstveida paskaidrojumā norādījis, ka vēlās uzklausīšanu tiesas sēdē, lai sniegtu lietai nepieciešamos paskaidrojumus, pamatojumu šādam lūgumam nav norādījis. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai nekādas ziņas, kas ļautu konstatēts pamatu lietas izskatīšanai tiesas sēdē, nav arī norādījis uz jebkādiem pierādījumiem vai argumentiem, ko vēlās iesniegt tiesas sēdē, bet nevar norādīt rakstveida paskaidrojumā. Izvērtējot prasībā, atbildētāja paskaidrojumos norādītos argumentus un tiesā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka lietā nepastāv nepieciešamība mainīt iztiesāšanas veidu un lietu skatīt tiesas sēdē mutvārdu procesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā prasītājam uz juridisko adresi un atbildētājam uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts 2016.gada 2.decembrī ierakstītā pasta sūtījumā, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrās daļas noteikumiem uzskatāms, ka lietas dalībniekiem paziņots lietas izskatīšanas datums rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, novērtējot prasības pieteikumā ietvertos argumentus un apstākli, ka atbildētājs ir pilnībā atzinis prasību, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs izmantojis savas Civilprocesa likuma 250.^{23} pantā paredzētās tiesības –sniedzis paskaidrojumu. Paskaidrojumā nav apstrīdējis prasības

pamatu vai prasītāja veiktā parāda aprēķina pamatotību. Nav cēlis iebildumus pret parāda piedziņu. Tādējādi secināms, ka atbildētājam nav iebildumu pret parāda piedziņas prasījumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem. Turklāt Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā likumdevējs noteicis, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Prasītāja prasījuma tiesības apstiprina lietas materiāliem pievienotais 2013.gada 23.augusta AS „GE /Nosaukums A/", kā cedenta, un Ārvalsts komersanta /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā, kā cesionāra, noslēgtais Cesijas līgums, saskaņā ar kura 1.1.punktu cedents cedēja un cesionārs pieņēma prasījuma tiesības pret līguma 1.pielikumā norādīto cedenta parādnieku. No minētajam līgumam pievienotā 1.pielikuma izriet, ka AS „GE /Nosaukums A/" cedēja Ārvalsts komersanta /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā prasījuma tiesības pret /pers. B/, kas izriet no 2007.gada 20.jūlija Patēriņa kredīta līguma Nr.397. Kā arī 2015.gada 2.aprīļa Ārvalsts komersanta /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā, kā cedenta, un SIA „/Nosaukums/ Re", kā cesionāra, noslēgtais Cesijas līgums, saskaņā ar kura 1.1.punktu cedents cedēja un cesionārs pieņēma prasījuma tiesības pret līguma 1.pielikumā norādīto cedenta parādnieku. No minētajam līgumam pievienotā 1.pielikuma izriet, Ārvalsts komersanta /Nosaukums/ OU filiāle Latvijā cedēja SIA „/Nosaukums/ Re" prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no 2007.gada 20.jūlija Patēriņa kredīta līguma Nr.397.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietas materiāliem pievienotais 2007.gada 20.jūlija Patēriņa kredīta līgums Nr.397 apstiprina, ka puses nodibinājušas tiesiskās attiecības, uz kuru pamata atbildētājam izsniegts aizdevums Ls 1000 (1422,87 *euro*) apmērā, ar procentu likmi gadā – 18% no faktiski izmantojamās, bet nesamaksātas summas. Tiesa uzskata, ka līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, kā neapstrīdēts tas ir spēkā esošs un pusēm saistošs. Tādējādi prasītājam ir prasības tiesības pret atbildētāju par norādītā līguma saistību izpildi. Saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma 1.1.punktu kredīta samaksas termiņš noteikts 2009.gada 10.jūlijs.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu augstāk minētais līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesisku.

Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. No lietas materiāliem pievienotā parāda summas aprēķina izriet, ka atbildētāja izmantotā un neatmaksāt kredīta summa ir 919,60 *euro*. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas liktu tiesai apšaubīt prasītāja veikto aprēķinu, līdz ar to prasība par neapmaksātās aizdevuma summas 919,60 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem, no pušu noslēgtā līguma atbildētājam radusies saistība maksāt procentus. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti. Līguma 1.2.punktā puses vienojušās, ka par kredīta lietošanu atbildētājas maksā prasītājam procentus 18% gadā no aizdevuma atlikuma par faktisko aizdevuma izmantošanas laiku līdz aizdevuma summas pilnīgam atmaksas brīdim. Tādējādi prasība par nesamaksāto līgumisko procentu par kredīta izmantošanu par laiku no 2007.gada 10.augusta līdz 2013.gada 23.augustam 90,07 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Savukārt, atbilstoši Civillikuma 1652., 1765.un 1759.pantam pēc līguma izbeigšanas prasītājam saistībā ar atbildētāja nokavējumu rodas tiesības aprēķināt un lūgt tiesu piedzīt likumiskos procentus – 6% gadā. Prasītājs, izmantojot likumā paredzētās tiesības, lūdzis piedzīt no atbildētāja nokavējuma procentus par laiku no 2013.gada 23.augusta līdz 2016.gada 23.septembrim 170,13 *euro* apmērā. Tiesa atzīst, ka pastāv tiesisks pamats piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus par maksājuma kavējuma laiku pēc līguma izbeigšanas.

Prasībā lūgts piedzīt arī līgumsodu atbilstoši līguma noteikumiem. Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Tādējādi pušu tiesiskajām attiecībām piemērojamas līgumsoda institūtu regulējošās Civillikuma normas redakcijā, kas bija spēkā līgumsoda samaksas saistības rašanās un izbeigšanās laikā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.janvārim), kā arī spēkā esošais līgumsoda regulējums.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi un, saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam.

Saskaņā ar līguma 4.3.punktu, par katru līgumā noteikto maksājumu termiņu neievērošanu atbildētājs maksā bankai līgumsodu 0,5% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru pieļauto maksājuma kavējuma dienu. Tādējādi prasība par līgumsoda piedziņu ir līgumiski pamatota. Atbildētājs nav apstrīdējis bankas tiesības aprēķināt līgumsodu. Tiesai nav iesniegtas ziņas, ka līgums šajā daļā būtu atcelts vai atzīts par spēkā neesošu.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad parādnieks palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Līgumsods aprēķināts par laiku līdz prasījuma tiesību cesijai. Prasītājam līgumsoda prasījuma tiesības cedētas 632,82 *euro* apmērā. Prasītājs līgumsodu aprobežojis līdz 10% no pamatparāda apmēra, lūdzot piedzīt līgumsodu 91,96 *euro* apmērā.

Savukārt vērtējot līgumā paredzēto līgumsodu kā tādu, tiesa atzīst, ka pats par sevi tas nav atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu piemērošanu. Līgumsoda aprēķins ir līgumiski pamatots. Izvērtējot prasītāja prasību piedzīt no atbildētāja līgumā paredzēto līgumsodu 91,96 *euro* apmērā, tiesa atzīst, ka prasītājs nav pieļāvis Civillikuma 1.pantā noteiktā labas ticības principa pārkāpumu. Atbildētājs ir pieļāvis ilgstošu saistību pienācīgu neizpildi, savukārt prasībā norādītais piedzenamā līgumsoda apmērs nepārsniedz 10 % no pamatparāda apmēra. Tādējādi tiesas ieskatā, prasītājs, rīkojies labā ticībā, ievērojot likumdevēja gribu, kas izteikta Civillikuma 1716.panta trešajā daļā, aprobežojot līgumā paredzētā piedzenamā līgumsoda apmēru. Turklāt tiesa uzskata, ka aprēķinātā līgumsoda apmērs ir samērojams ar nokavējuma ilgumu.

Atbildētājas nav iesniedzis tiesai nekādas ziņas par faktiem, kas ļautu konstatēt kādu no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam neizdevīgām nokavējuma sekām. Tāpat tiesas rīcībā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka atbildētājs būtu veicis kādus pasākumus saistību neizpildes novēršanai.

Ievērojot norādīto tiesa atzīst, ka nav konstatējams tiesisks pamats prasībā norādītā līgumsoda samazināšanai vai atbildētāja pilnīgai atbrīvošanai no līgumsoda samaksas –nokavējuma sekām, ko savstarpēji vienojoties puses noteikušas līgumā, tas ir, atbildības par maksājumu termiņu kavējumu gadījumā, kad prasītājs pamatoti pieprasījis saņemto pakalpojumu apmaksu, jo tādā gadījumā atbildētājs netiktu motivēts nokārtot savas līgumsaistības atbilstoši noslēgtā līguma noteikumiem, netiktu ievērotas kreditora tiesības saņemt naudas summu par kavējuma laiku, kā arī tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu atbildētājam. Tādējādi prasība par līgumsoda 91,96 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Prasītāja lūgums noteikt tiesības saņemt likumiskos procentus par laiku no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas, neatbilst Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, kas paredz prasītāja tiesības saņemt procentus par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), un ko tiesa nosaka spriedumā par laiku līdz sprieduma izpildei no piedzītās, bet vēl nesamaksātās parāda pamatsummas.

Prasītājs pēc prasības celšanas tiesā nav izmantojis Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktā paredzētās tiesības rakstveidā palielināt prasījumu apmēru (pieteikums par prasības summas pieaugumu), līdz ar to tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 192.pantā noteikto, taisa spriedumu par

prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 919,60 *euro*. Ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punktā noteikto, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkta noteikumiem, 190,76 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, kopā 195,46 *euro*.

Tiesa izskaidro, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 206.panta pirmās daļas noteikumiem par sprieduma izpildīšanas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos tiesa var lemt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pamatojoties uz lietas dalībnieka motivētu pieteikuma, ievērojot pušu mantisko stāvokli, bērnu tiesības vai citus apstākļus. Turklāt pēc sprieduma taisīšanas atbildētājs par spriedumā noteiktās summas samaksu termiņos, var vienoties arī ar pašu prasītāju.

Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tādejādi, tiesa nosaka atbildētājam 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 190., 195., 204.[1], 250.[25] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, SIA „/Nosaukums/ Re", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā pamatparādu 919,60 *euro*, līgumiskos procentus par laiku no 2007.gada 10.augusta līdz 2013.gada 23.augustam 90,07 *euro*, likumiskos procentus par laiku no 2013.gada 23.augusta līdz 2016.gada 23.septenbrim 170,13 *euro*, līgumsodu 91,96 *euro* un tiesas izdevumus 195,46 *euro*, kopā 1467,22 *euro* (viens tūkstotis četri simti sešdesmit septiņi *euro* 22 centi).

Samaksa veicama prasītāja kontā kredītiestādē: AS /Nosaukums D/, konta Nr.LV07 HABA 0551 0376 2357 2.

Atzīt SIA „/Nosaukums/ Re" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus – 6 % gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 919,60 *euro*, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

/pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams no 2017.gada 3.maijā.

Tiesnese I.Ramane